



MONITORING MEDIA

Adresa : Bd. Magheru nr. 28-30, etaj 3, Sector 1, BUCUREȘTI

Tel/Fax : 318.37.84 E-mail: office@monitoring.ro

DATA: 25-06-2007

EMISIUNEA: MIEZUL PROBLEMEI
POSTUL: NAȚIONAL TV
ORA: 22:00
MODERATOR: MĂDĂLIN IONESCU
INVITAT: ADRIAN NĂSTASE

TALKSHOW

Mădălin Ionescu: Încă produce știri, încă se vorbește despre viitorul său politic, încă scrie, încă mai are ferma de la Cornu, încă mai e căsătorit, deși unii din presă au lansat fumigena că trebuie să divorțeze, pe principiul că trebuie să intre și el în rândul oamenilor politici care divorțează măcar o dată, încă mai vine la „Miezul problemei”. Bună seara, domnule Adrian Năstase.

Adrian Năstase: Bună seara, mulțumesc foarte mult.

Mădălin Ionescu: O să abordăm câteva din pasajele astea, dar o să încep cu un pasaj din blogul pe care vi l-ați deschis. Sunteți cred că unul dintre puținii politicieni care a făcut pasul ăsta „Astăzi este prima zi pe blog, o să vă spun din când în când ce gândesc și mai ales ce mă enervează. Măine o să împlinesc 57 de ani – era joia trecută –, câți dintre ei au fost buni și câți au fost răi, vorbim mâine”. Care au fost cei mai buni ani? Cei în care ați fost prim-ministru sau cei de dinainte de '89, când erați necunoscut și petreceați mai mult timp în mijlocul familiei?

Adrian Năstase: Cei mai buni, cei mai interesanți și cei frumoși ani pentru mine au fost cei de la Ministerul de Externe din perioada '90-'92.

Mădălin Ionescu: De ce?

Adrian Năstase: Într-un fel se legau lucrurile de acolo cu ceea ce făcusem înainte de '89 ca profesor și cercetător în chestiunea de relații internaționale. Eram în mediul meu...

Mădălin Ionescu: Un ministru întotdeauna are o imagine mai bună, e ferit de scandaluri.

Adrian Năstase: Aveam la un moment dat un nivel de simpatie publică de 75%.

Mădălin Ionescu: Se supăraseră Ion Iliescu.

Adrian Năstase: Atunci apăruse teoria absolut minunată „Hai să-i punem pietricele în buzunar pentru că s-a ridicat prea sus”.

Mădălin Ionescu: Se practică în politica românească.

Adrian Năstase: Din păcate.

Mădălin Ionescu: Nu vă pare rău acum că nu i-ați pus mai multe pietricele în buzunar lui Traian Băsescu pe vremea când erați prim-ministru, să-l ajutați să treacă pe la Jilava...?

Adrian Năstase: Nu. Mă întrebați într-un moment în care poate... și pot să dau un alt răspuns, acum sau acum câteva luni, nu cred că trebuie să ne încărcăm cu lucrurile astea. Avem atâtea lucruri de făcut în viață și în general lucrurile rele pe care le gândești, răzbunările și așa mai departe, toate până la urmă se răzbună ele însele în ceea ce te privește, în viața ta.

Mădălin Ionescu: E o tradiție românească. Chiar și Caragiale a ajuns șeful Teatrului Național pentru astfel de circuit: i-a băgat pietricele în buzunar celui dinaintea lui și la rândul lui a fost dat la o parte pe un astfel de principiu.

Adrian Năstase: Iată că după 17 ani în politică rămân unul dintre puținii care stă pe picioarele lui, care n-are nicio problemă să se întâlnească cu oamenii pe stradă sau să vină la o emisiune de televiziune.

Mădălin Ionescu: Mergeți pe stradă acum?

Adrian Năstase: Da, bineînțeles.

Mădălin Ionescu: Reacții?

Adrian Năstase: Foarte bune. Cele mai multe sunt bune. Nu cred că am făcut rău sau în orice caz nu deliberat la mulți oameni.

Mădălin Ionescu: Acum dacă ar fi să facem o comparație, puteați să ajungeți președinte și nu v-au lipsit decât 2%.

Adrian Năstase: Chiar mai puțin.

Mădălin Ionescu: Traian Băsescu și înainte și acum, chiar cu riscul de a intra în scandaluri majore, merge pe la supermarket, aparent singur, sau cu soția. Nu știu dacă băieții de la SPP sunt camuflați în margarine, borcane cu gem...

Adrian Năstase: Merg și eu, numai că nu anunț televiziunile înainte. Nu cred că e o acțiune atât de importantă pentru națiune că merg să cumpăr legume sau fructe din supermarket, ca să anunț televiziunile.

Mădălin Ionescu: Poate aveți brânza mucegăită și nu vreți să se vadă? Credeți că a chemat televiziunea atunci când a fost vorba de scandalul cu „țigancă împuțită”?

Adrian Năstase: Evident.

Mădălin Ionescu: Deci a fost ceva aranjat, dar i-a ieșit prost.

Adrian Năstase: Nu. Cred că la un moment dat presa, televiziunile care erau acolo au făcut mai mult decât era în scenariul lui Traian Băsescu. În momentul ăla el s-a enervat.

Mădălin Ionescu: Și a ieșit ce-a ieșit. N-aș vrea să discutăm despre ce s-a întâmplat acolo. Pe dumneavoastră nu prea v-am văzut în astfel de situații, deși ați folosit câteva epitete la adresa adversarilor „Veniți să-mi numărați ouăle”.

Adrian Năstase: Unii au luat-o ca pe o înjurătură. Vreau să reamintesc...

Mădălin Ionescu: Aveți ouă. Am înțeles că mai aveți.

Adrian Năstase: Pe de o parte. Dar contextul a fost mai special. În Parlament discutam despre lucruri foarte serioase, nu mai știu ce am spus... era o moțiune de cenzură sau simplă și vorbind despre faptul că ar trebui să numărăm niște povești, activități industriale, unul dintre parlamentarii din opoziția de atunci a spus „Hai să venim să-ți numărăm găinile la Cornu” și atunci, replica mea spontană, recunosc, a fost „Mai bine veniți să-mi numărați ouăle”. Dar unii au înțeles greșit.

Mădălin Ionescu: Asta produceți la Cornu? Apropo de ziua dumneavoastră, ați primit mesaje de felicitare de la adversari sau de la oameni care nu vă așteptați să faceți așa ceva? Aveți nume?

Adrian Năstase: Pentru unii dintre ei. Dar aș vrea să corectez o informație care a apărut în presă, la un moment dat. M-au sunat foarte mulți colegi de partid, m-a sunat și domnul Iliescu, dar m-a sunat și Mircea Geoană.

Mădălin Ionescu: Și s-a spus că nu i-ați răspuns.

Adrian Năstase: Nu. Am vorbit cu el. Apăruse informația aceasta pentru că până la ora la care mă întrebaseră ziariștii, într-adevăr, nu vorbisem cu Mircea Geoană.

Mădălin Ionescu: Ce informație? Că v-a propus să reveniți în conducerea partidului?

Adrian Năstase: Nu. Asta a fost într-o conversație anterioară. Eu vorbesc de ziua de 22 iunie.

Mădălin Ionescu: Dar propunerea există? A existat?

Adrian Năstase: Nu în felul ăsta. A fost o discuție în legătură cu cartea mea, carte despre care poate o să vorbim și azi, care se numește „România europeană” și care este, am crezut, un pretext pentru o dezbatere sau chiar un temei pentru o dezbatere despre ceea ce e de făcut.

Mădălin Ionescu: Un proiect politic?

Adrian Năstase: Un proiect politic pentru stânga românească. Dar discuția la telefon a vizat faptul că el nu avea cartea aceasta.

Mădălin Ionescu: Bănuiesc că nu v-a întrebat ceva de genul... bănuiesc că vă tutuiți... de genul „Adriane, ce faci? Vrei să ne iei locul?”

Adrian Năstase: Da, am început să ne tutuim.

Mădălin Ionescu: Bănuiesc că, ca un fost ministru de externe, a luat-o pe ocolite „Vrei să revii și tu într-o formulă?” și dumneavoastră ați spus „Nu mă interesează”, „Ah, ce bine”!

Adrian Năstase: Foarte simplu. Am vorbit la telefon, m-a sunat.

Mădălin Ionescu: Dar în presă se specula faptul că copilul dumneavoastră cel mic, Alexandru... nu-și vorbesc și atunci bănuiau că între tați relațiile-s foarte încordate.

Adrian Năstase: Nici vorbă. La un moment dat, într-adevăr, au mers împreună, se sunau, se mai întâlneau, dar după aceea, fiind la școli diferite, fiecare și-a văzut de viața lui, de pregătirea lui pentru examen.

Mădălin Ionescu: Presa știți cum e, exploatează orice subiect. Dar uitate că și Traian Băsescu acum trece prin niște situații pe care probabil nu și le-ar fi închipuit atunci când era în opoziție. De asta zic: dumneavoastră erați aparent iritat în anumite momente când vi se părea că presa e nedreaptă, mai ales că mulți primeau niște bănuți din publicitatea de stat și vi se părea normal să vă critice, deși primeau bani. Acum, Traian Băsescu e criticat și nu pare să-i convină. E o problemă a oamenilor politici care se schimbă complet când ajung la putere.

Adrian Năstase: Într-un fel, presa, zona aceasta, media, a fost una cu evoluțiile cele mai interesante după revoluție. Competiția a fost destul de dură într-o anumită perioadă, a fost o supraofertă de ziare, de televiziuni la un moment dat.

Mădălin Ionescu: Și acum e.

Adrian Năstase: Și acum. Din motivele astea, publicitatea a căpătat o miză extraordinară. Unii au considerat, și poate că aveau dreptate, că eu ar fi trebuit să urmăresc mai atent aceste lucruri, să nu apară o competiție neloială. N-am reușit să fac lucrul ăsta pentru că atâta vreme cât au existat întreprinderile de stat foarte puternice, regiile și așa mai departe, ele aveau propria lor politică legată de publicitate. Dar toți mă considerau pe mine răspunzător pentru că eu răspundeam de minister.

Mădălin Ionescu: Mânuiți orice deal, așa se crease atunci imaginea în România și că oricum știți tot ce mișcă.

Adrian Năstase: Vreau să vă întreb, dacă tot eram atât de bun pe zona asta, de ce mă înjurau și cei de la „Evenimentul Zilei”, și cei de la „România Liberă”, și cei de la „Adevărul”, și cei de la „Libertatea”?

Mădălin Ionescu: Trebuia să apară democrația.

Adrian Năstase: E adevărat! „Cronica Română” și „Curierul Național” nu mă înjurau foarte tare.

Mădălin Ionescu: Care erau în tiraj foarte mare.

Adrian Năstase: Hai să revenim la lucrurile serioase și atunci când discutăm despre lucrurile astea, să lăsăm deoparte legendele, pentru că băieții ăștia de la ziarele care și acum au nostalgii cu publicitatea de stat mă înjurau copios și, slavă Domnului!, dacă o să luați presa vremii, o să vedeți, n-a fost niciun fel de cenzură, mă înjurau în toate registrele.

Mădălin Ionescu: Vreau să vă întreb, și poate revenim la ideea cu oamenii politici care se schimbă când ajung la putere...

Adrian Năstase: Asta-i altceva. E o temă adevărată.

Mădălin Ionescu: Vi s-au pus în cârcă foarte multe lucruri și le știți. Practic, dețineți România, în coproprietate cu alții, furaserăți Marea Chinei. De ce nu i-ați dat în judecată pe toți cei care v-au tocat și n-au dovedit lucrul ăsta? Pentru că dacă eu, Mădălin Ionescu, fac o afirmație într-o emisiune de televiziune nesusținută, a doua zi mă fac praf domnii de la CNA, mai ales dacă mă iau de vreun politician.

Adrian Năstase: Am făcut câteva zeci de acțiuni și am descoperit după aceea că este absolut inutil.

Mădălin Ionescu: Traian Băsescu v-a acuzat că ați băgat 1 miliard de dolari în Marea Chinei. Nu știu în ce. Peștișori în aur probabil.

Adrian Năstase: În momentul în care ieși în serios lucrurile astea, tu începi să-ți pierzi vremea, pierzi bani, pentru că trebuie să plătești în civil toate poveștile astea.

Mădălin Ionescu: Cum a fost cazul cu Corneliu Vadim Tudor, care a făcut niște acuzații îngrozitoare.

Adrian Năstase: Am făcut tot felul de acțiuni și după aceea descoperi că în Parlament sau la un anumit moment, când ești președinte de partid, ai nevoie de anumiți parteneri. Și după aceea trebuie să renunți la niște chestiuni care sunt de interes personal pentru niște chestiuni de interes mai larg.

Mădălin Ionescu: Dar până unde merge compromisul în politică?

Adrian Năstase: Am făcut tot felul de acțiuni împotriva unor jurnaliști. Unii mă sunau și-mi spuneau: „N-a fost chiar așa”. După aceea, alții, instanțele nu le găseau adresele și stau și acum luni de zile nu știu unde. Am renunțat la toate acțiunile astea pentru că mi-am dat seama că e absolut inutil. Mă băteam până la urmă cu niște instrumente ale unora dintre cei care într-un fel conduceau.

Mădălin Ionescu: Traian Băsescu nu prea stă, reacționează, are alt stil de politică. I se dă cu pumnul, dă cu pumnul. Și dumneavoastră, la un moment dat, regretați după alegeri că n-ați fost mai agresiv la un moment dat?

Adrian Năstase: Poate că da.

Mădălin Ionescu: Și ar fi trebuit să faceți același lucru?

Adrian Năstase: Nu știu dacă reușeam mai mult. Sunt doi Adrian Năstase, unul care a fost creat prin ficțiune și care încetul cu încetul se dezumflă, pentru că nici Marea Chinei n-a rezistat, nici Bechtel, nici EADS, nici vânzările de copii în străinătate.

Mădălin Ionescu: Fregatele au mai fost la un moment dat?

Adrian Năstase: În sfârșit. Până la urmă am înlocuit flota comercială cu flota maritimă. Nici asta n-a ținut. Există, pe de altă parte, un al doilea Adrian Năstase, cel care vine dintr-o realitate care rămâne, care s-a impus și care a însemnat și NATO, și Uniunea Europeană, și creștere economică, și săli de sport, și „Cornu și laptele” și Casa Poporului finalizată după ce Ceaușescu o lăsase la 60%. Văd acum foarte des în clădirea asta grupuri de turiști admirând o clădire care sigur că dacă ar fi trebuit s-o facem acum ar fi arătat altfel. Dar ea a însemnat un efort extraordinar. Însă sunt atâtea lucruri pe care cred că le-am făcut! Astăzi ascultam tot felul de sugestii pentru reluarea unor proiecte pe care le-am realizat în perioada 2000-2004, inclusiv proiecte de legi pentru soțul supraviețuitor al pensionarului, care are o situație foarte grea, medicamentele compensate și așa mai departe. Sunt o mulțime de proiecte. Eu cred că ăsta e de fapt Adrian Năstase, cel care este real. Până la urmă vorbești de Traian Băsescu. După 4 ani, eu cred că am lăsat în România foarte multe lucruri importante. Vom vedea ce va fi lăsat Traian Băsescu după mandatul lui. Au trecut aproape 3 ani. Eu nu cred că se vede mare lucru, în afară de o politică externă care devine din ce în ce mai haotică și mai confuză, în afară de scandalurile pe care le trăim zi de zi, inclusiv nebunia asta acum din Parlament cu moțiunile care vin tot din acest haos generalizat pe care Traian Băsescu l-a impus în politica românească.

Mădălin Ionescu: Nu știu dacă e cazul să vorbim despre haos. Vorbeam la un moment dat de ceea ce vi s-a reproșat. A rămas următoarea acuzație: acuzat de dare de mită, împreună cu Ion Melinescu, fostul șef al Oficiului pentru Spălarea Banilor, și divulgarea unor informații. Chiar mă

gândeam azi: Fănel Păvălache, Gabriel Bivolaru, se spunea că asupra lor s-au făcut niște presiuni ca să-l dea în gât pe Adrian Năstase și oamenii ăștia au rezistat. Pe de altă parte, Genică Boierică ar fi ciripit.

Adrian Năstase: Păvălache n-a rezistat.

Mădălin Ionescu: A zis ceva, dar se pare că nu chiar tot.

Adrian Năstase: A avut poveștile cu armele pe care i le-a dat lui Șerban Mihăilescu, care nu vâna, dar s-ar fi putut ca el să se gândească că m-ar fi interesat armele respective care, din câte am înțeles, erau niște știfturi și care împreună valorau vreo 12 milioane. Nu înțeleg exact ce-a fost în mintea lui. Gabriel Bivolaru, într-adevăr, a rezistat.

Mădălin Ionescu: Și el a rezistat în timpul mandatului dumneavoastră de premier.

Adrian Năstase: Da, dar el a rezistat... a fost condamnat în perioada în care eram eu.

Mădălin Ionescu: Lămuriți-ne cum e cu scandalul ăsta, cu Genică Boierică, cu cei 400.000 dolari pe care i-ați fi avut în cont, pentru care i-ați cerut lui Melinescu să facă în așa fel, încât să se închidă o sesizare, după care l-ați numit șef al Oficiului pentru Spălarea Banilor?

Adrian Năstase: E nebunie! E o mizerie! Singura rațiune a acestui proces e, în primul rând, faptul că nu s-a găsit nimic serios după 3 ani de zile de hărțuire a mea. Și atunci, căutând diverse lucruri, l-au găsit în pușcărie pe Boierică, care avea o pedeapsă de 8 ani.

Mădălin Ionescu: Era un om de afaceri din Craiova. Afaceri cu returnări de TVA.

Adrian Năstase: Și care, când a văzut că e rost de ieșit din pușcărie, s-a apucat să scrie sub dictare și a povestit diverse lucruri.

Mădălin Ionescu: Sunteți sigur că a scris sub dictare?

Adrian Năstase: În mod evident! Iată, am luat, înainte să plec, de pe sait-ul „Jurnalului Național” raportul de constatare tehnico-științifică în legătură cu testarea lui Boierică la compartimentul de detecție psihologică și comportament simulat de la Poliție. Și iată, constatările sunt următoarele, care mi s-au părut foarte interesant... La o întrebare, „în primăvara anului 2001, când te-ai întâlnit cu Melinescu lângă Oficiu, acesta ți-a spus că are dosarul cu privire la Adrian Năstase”? Răspunsul lui a relevat că există note specifice comportamentului simulat, modificări ale nivelului de bază în finalul testului, cei care au făcut analiza subiectului le-a fost adus la cunoștință faptul că a fost diagnosticat ca nesincer. Concluzia pentru răspunsurile domnului Genică Boierică la întrebarea nu știu care privind declarația către DNA s-au evidențiat modificări semnificative care sunt interpretate ca indici ai comportamentului simulat.

Mădălin Ionescu: Deci concluzia a cui e?

Adrian Năstase: E a specialistului subcomisar de poliție, psihologul Cristescu Ovidiu.

Mădălin Ionescu: Interesant! Hai să pornim de aici după publicitate.

Adrian Năstase: Dacă vreți vă las textul.

Mădălin Ionescu: Singurul dosar în care mai sunteți acuzat în acest moment. Sau mai sunteți acuzat? Câte dosare sunt pe rol?

Adrian Năstase: Este celălalt care pornise cu termopane.

Mădălin Ionescu: Ne întoarcem după publicitate. Adrian Năstase, la 57 de ani, necenzurat, dacă tot e blog-er, suportă și aprecieri. Profitați de prezența domniei sale și adresați-i și aprecieri, mesaje, să vedem în ce măsură e pregătit să vă răspundă? Publicitate. Ne-am reîntors în „Miezul problemei” cu o ediție „La 57 de ani, necenzurat”. Ajunsesem la partea asta cu ce sunteți acuzat, de dare de mită, cu cei 400.000 dolari. Potrivit unor surse de presă pe filiera procurorilor, în cursul lui noiembrie 2000, Ion Melinescu, care era membru în Oficiul pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, l-ar fi contactat, cu sprijinul lui Genică Boierică și al învinuitului Priboi Ristea, pe deputatul Adrian Năstase căruia i-a comunicat că în cadrul instituției în care își desfășura activitatea se află în lucru, cu propunere de informare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, o lucrare având ca obiect depunerea în numerar a unei sume de 400.000 dolari într-un cont deschis la Credit Anstal Austria, având-o ca titular pe soția sa, Dana Năstase. Atunci s-ar fi zis că banii proveneau din vânzări de obiecte de artă, pe filiera mătușa Tamara. Cu această ocazie,

Melinescu i-ar fi promis lui Năstase că va bloca lucrarea până după alegerile din decembrie 2000, sugerând că acest dosar trebuie să dispară. Iar dumneavoastră v-ați fi declarat de acord cu propunerea respectivă, arătând că urmăriți așa ceva.

Adrian Năstase: Și m-am angajat să devin prim-ministru ca să pot să fac așa ceva.

Mădălin Ionescu: Și să-l numiți ulterior în funcția de șef al Oficiului pentru Spălarea Banilor. Suma de 400.000 dolari e reală?

Adrian Năstase: Este reală.

Mădălin Ionescu: Au existat banii?

Adrian Năstase: Exact. Banii proveneau dintr-o vânzare care s-a făcut prin act notarial, obiectele există, pot fi constatate și acum.

Mădălin Ionescu: Există unde?

Adrian Năstase: Există la cumpărător.

Mădălin Ionescu: Li se poate face o evaluare?

Adrian Năstase: Bineînțeles. Iar soția mea a făcut atunci, într-adevăr, o greșală. Mătușa ei o rugase să depună banii. Când a depus banii, în momentul acela, n-a depus și copia după contractul de vânzare-cumpărare ca să justifice suma respectivă, de 400.000 dolari. Peste 10.000 dolari se pune problema de a se verifica temeiul depunerii respective. A depus acest contract...

Mădălin Ionescu: Nu erai prim-ministru atunci?

Adrian Năstase: Nu eram. Eram în opoziție. Niciun fel de problemă.

Mădălin Ionescu: Business-urile cele mai mari se fac în opoziție.

Adrian Năstase: Nu știu. În orice caz, nu știu dacă asta e cel mai mare business. Mă uit la ce se întâmplă în țară. Soția mea a depus o copie după contract și lucrurile erau foarte clare, pentru că dosarul ei reprezenta notificarea de la bancă și dovada că acești bani au fost transferați într-un mod legal.

Mădălin Ionescu: Banca nu vă obliga să depuneți acel act?

Adrian Năstase: Ba da. Banca respectivă a obținut contractul, dar depunerea s-a făcut ulterior la Oficiu. În declarația de avere din 2000, deci înainte de alegeri, am depus, și am adus cu mine „Subsemnatul Adrian Năstase, având funcția de deputat la Camera Deputaților, declar pe propria răspundere...”. E adevărat că acest document, depuneri la CEC, bănci comerciale în valută la Banca Austrias Credit Anstal, depozit în valută al mătușii soției, în administrarea soției, conform dispozițiilor acestora. Aceasta e declarația și ea există. E adevărat că avea caracter confidențial la momentul respectiv, ulterior s-a introdus declarația publică. Vă las ca să puteți s-o arătați și după aceea... Din acest punct de vedere, eu, având această declarație înainte de alegeri, înainte să fiu prim-ministru, având o chestiune declarată, ce aveam de ascuns, ce aveam de rezolvat cu Melinescu pe care nu l-am întâlnit înainte de alegeri, nu m-am întâlnit nici cu el, nici cu Boierică și, în plus, toată operațiunea era perfect legală. Și atunci care era problema? De ce trebuia să fac nu știu ce aranjamente? Și atunci întâlnirea presupusă avea loc într-un moment în care nu se știa că eu voi fi prim-ministru și decizia ca atare...

Mădălin Ionescu: Lucrurile erau destul de clare în 2000. Era nenorocire.

Adrian Năstase: Puteau să fie alte lucruri la nivelul partidului, alte decizii. Iar Melinescu nu era un tip adus de pe stradă, el era membru în acest Oficiu de 5 oameni, fusese numit de Valeriu Stoica ca reprezentant al Ministerului Justiției și a fost numit prin hotărâre de Guvern. A spune că prin hotărâre de Guvern se poate da mită, e probabil o premieră mondială. Mă simt jenat să vorbesc despre lucrurile astea, mă simt umilit să merg la o instanță, cum am fost și azi, să stau alături de niște tipi care veniseră cu cătușele puse la mâini pentru omoruri și alte povești, pe baza unui autodenunț care a fost generat în pușcărie pe baza presiunilor de la DNA. Și v-am adus acum, ca să vedeți cu ce se ocupă DNA-ul, iată, o scrisoare pe care DNA a trimis-o, procurorul șef de secție, Lucian Pavici, către o firmă din București și căreia îi transmite: *„În interesul actelor premergătoare ce se efectuează în dosarul cu număr de mai sus, vă rugăm să ne comunicați dacă în cursul anului 2004 – deci după 3 ani – ați derulat relații comerciale cu compania Franța Advertising,*

Eurografica, Contur Media, Rond Media, Forum Invest, Urban Consult, Media Globe Invest, Axa Management Investment România, precum și natura acestora. Vă rugăm să ne comunicați dacă în cursul anului 2004 ați prestat, furnizat, intermediat servicii materiale de natură electorală personalizate cu imaginea candidatului Adrian Năstase sau inscripția «Adrian Năstase, președinte» pentru campania electorală prezidențială. În caz afirmativ, vă solicităm să ne predați în regim de urgență, în copie, comenzile, contractele, anexele, actele adiționale, fișele clienților, furnizorilor, după caz, corespondența, pungile interne de comandă, facturile fiscale emise de dumneavoastră, instrumentele de plată aferente, avizele de însoțire a mărfii, fișe de magazie, procese-verbale de predare-primire, extrase de cont, comenzi, contracte, anexe, acte adiționale încheiate cu furnizorii, prestatorii dumneavoastră în vederea onorării comenzilor clienților de mai sus, hârtie, carton, firme, plăci, corespondența purtată cu aceștia, facturile fiscale emise de furnizori, instrumentele de plată aferente, avize, fișe de magazie, vă solicităm să ne comunicați sub forma unui tabel datele de identitate, funcția și numărul de telefon al angajaților dumneavoastră care au prestat servicii, executat lucrări în anul 2004». Acești procurori care au un salariu, care e venitul zilnic al unui procuror este cât pensia pe o lună a unui pensionar, de care discutăm în perioada asta. Ei ca să aibă obiectul muncii, au stabilit cine sunt vinovații, cine sunt cei pe care trebuie să-i hărțuiască și după aceea caută în oraș tone de materiale și încearcă, bineînțeles, să găsească până la urmă vinovatul, care trebuie să fie Adrian Năstase.

Mădălin Ionescu: E nefiresc totuși ca acești procurori să facă lucrul ăsta sau sugerați că...?

Adrian Năstase: Vreau să spun ca e o temă și se ocupă temeinic de aceste lucruri...

Mădălin Ionescu: Deci se încearcă să se găsească niște dovezi cu care să vă agațe sau să vă înfunde?

Adrian Năstase: ...campania electorală și cheltuielile din campania electorală. Și acum, după 3 ani, trebuie găsite niște rațiuni pentru că n-a ținut chestia cu Marea Chinei, povestea cu Bechtel, Delta Dunării. Am fost în Deltă de curând și i-am întrebat pe cei de acolo cum mai stau lucrurile? Deocamdată, oamenii au început acolo să moară de foame. Se interzice și pescuitul industrial. Se face un fel de rezervație pentru capitaliștii oboșiți care vin să se repauzeze, să nu aibă probleme acolo în Deltă. Investițiile merg foarte prost, lucrurile merg foarte greu în Deltă și eu cred că lipsa de echilibru, lipsa de coordonare, lipsa de inițiativă, faptul că apar diverse alte tipuri de interese în Deltă vor crea probleme foarte mari. Am fost în Deltă și cu tot sufletul am încercat să mă apropiu de ceea ce ar putea să fie o anumită soluție. Nu vreau să-mi mai aduc aminte de discuțiile referitoare la canalul Bîstroe.

Mădălin Ionescu: S-a cam uitat în România. Ne invită ucrainenii acum la dezbateri publice.

Adrian Năstase: Vă mai dau un exemplu cu ce se ocupă DNA-ul.

Mădălin Ionescu: Se încearcă ce? Să se găsească niște dovezi că s-ar fi dat niște bani la negru în perioada campaniei electorale?

Adrian Năstase: Nu eu am semnat nici contracte...

Mădălin Ionescu: Dar cine a semnat din partea PSD?

Adrian Năstase: Cei care erau însărcinați cu aceste chestiuni. Dar dacă era o problemă civilă, firmele astea veneau și cereau banii. „Nu ne-ați plătit”. S-a întâmplat. Am văzut că și acum din campania pentru Traian Băsescu sau încă de la alegerile din 2004 încă se mai ceartă pe 200.000 de euro PD și PNL cine să plătească. Dar vă mai dau un exemplu, ca să vedeți cum stau lucrurile: mai au o problemă acum cei de la DNA către o companie – nu vă dau numele – „în vederea soluționării dosarului penal înregistrat cu numărul de mai sus privind achiziția publică de lucrări, montare, instalare și echipare cu materiale sportive a sălilor de sport școlare constituite în cadrul programului de guvernare 2002-2004 săli de sport, în conformitate cu Ordonanța 2002 vă solicităm cât mai urgent să ne puneți la dispoziție în fotocopie următoarele documente – la câteva sute de firme –: istoricul contractelor și plăților acestora, statutul companiei nu știu ce, facturi și OP-uri, specimen de semnătură, precum și a împuterniciților, avize de însoțire a mărfii, procese-verbale de recepție, componența comisiilor la adjudecarea contractelor, datele personale CNP ale tuturor

angajaților din cadrul serviciului financiar 2004 până în prezent, procuror șef de secție, Doru Florin Țuluș”, un distins procuror care conduce cu mână de fier secția a II-a...

Mădălin Ionescu: Și pe care domnul Tudor Chiuariu, ministrul în funcție, ar fi încercat să-l dea jos la un moment dat.

Adrian Năstase: Nu știu. Când spui săli de sport... Sunt o mulțime dintre cei care ne urmăresc acum, știu ce s-a întâmplat: e un program care a fost făcut și din sărăcie, dar făcut cu tot sufletul. Dar acum, după 3 ani, băieții ăștia se plimbă prin țară, caută peste tot să vadă.

Mădălin Ionescu: Tot despre dumneavoastră e vorba aici?

Adrian Năstase: Până la urmă urmăresc o anumită țintă. Nu cred că muncitorul ăla care n-a pus acoperișul bine sau burlanul de scurgere a apei de ploaie...

Mădălin Ionescu: Ce le spuneți celor care, pe baza acestor acuzații care apar periodic, nu numai în perioada în care erați prim-ministru, dar și după, ar fi dorit să vă vadă la pușcărie, ce le răspundeți? Că și pe blog mai sunt oameni care vă spun lucrul ăsta.

Adrian Năstase: Foarte puțini, pentru că oamenii își dau seama că dacă erau lucruri serioase, ele apăreau după 3 ani. Dacă rămân astfel de chestiuni și hărțuirea asta pentru niște lucruri care au rămas și care sunt importante... Îmi spunea cineva „Sălile astea de sport sunt pline ziua și noaptea. Vin și adulții, și cei maturi mai joacă fotbal. Sunt și copii care fac educație fizică. E altceva”. În loc să continui un astfel de proiect... Și ăsta este, din păcate, poliția politică creată în acești ani, care nu face decât să dărâme proiectele. Gândiți-vă cine-și va mai lua răspunderea... Înțelesesem că la un moment dat voiau să mai lansez niște săli de sport, construirea lor. Cine-și va mai lua răspunderea să mai semneze ceva? Asta e drama care apare. Am discutat cu foarte mulți prieteni din administrație. Nimeni nu mai vrea să facă nimic pe genul acesta, investiții publice, pentru că nimeni nu mai are curajul să se angajeze la astfel de proiecte.

Mădălin Ionescu: Pe de altă parte, știți ce se spune, că cele mai mari furturi se fac atunci când lucrezi cu statul. E o întregă zvonistică, nimic n-a fost dovedit în România, că în general, atunci când existau astfel de parteneriate, și politicieni și oameni de afaceri ieșeau cu buzunarele pline.

Adrian Năstase: Sălile de sport au fost făcute la niște prețuri...

Mădălin Ionescu: Cât?

Adrian Năstase: Au pornit cu 100.000 și cred că au ajuns la 2-300.000 euro bucata o sală. La niște prețuri cât s-a putut. De asta am făcut licitațiile acelea electronice și de asta nu au nici supertribune, dar ele trebuia să înlocuiască sala de clasă în care copiii făceau educație fizică. Și atunci am făcut, mai ales în zonele mai sărace, în comune, în sate, aceste săli de sport care aveau și o funcție socială. Acolo se mai poate face o întâlnire la nivelul satului, locuitorilor de acolo. Avea un anumit sens proiectul ăsta, făcut din sărăcie, la fel ca și „Cornul și laptele”. Sigur că în anumite zone unii au mai furat atunci când a trebuit să se ducă...

Mădălin Ionescu: Sunt convins că sunteți conștient de lucrul ăsta.

Adrian Năstase: Bineînțeles, dar asta-i o responsabilitate a tuturor, nu doar a mea. Că asta vreau să spun. Până la urmă eu am încercat să lansez niște proiecte, foarte multe. Unele au mers, altele n-au mers. Și în domeniul mediului „România curată”. Mi-aduc aminte cu cât entuziasm am pornit proiectul acela.

Mădălin Ionescu: Gropile de gunoi sunt la locul lor.

Adrian Năstase: Gropile de gunoi... Apar incendii.

Mădălin Ionescu: O să plătim amenzi pentru asta la nivelul Uniunii Europene.

Adrian Năstase: N-am reușit atunci. Lucrurile astea trebuia continuate. Mi-aduc aminte de proiectele... Am repornit construcția de centrale nucleare. Traian Băsescu vorbea ieri despre Unitățile 3 și 4. Dar trebuie să-și aducă aminte că în perioada în care era ministru în guvern, împreună cu colegii lui în perioada 1997-2000, când trebuia realizată Unitatea nr. 2, care trebuia să fie gata în 2000, nu în 2007, cum este acum, investiția pentru ea a fost oprită și am repornit investițiile pentru Unitatea nr. 2 în 2001. Și am cheltuit aproape 1 miliard euro pentru aceste

investiții și această centrală n-a dat ieftin în perioada guvernării mele, ci va da în viitor. Proiectele astea mari pentru viitor...

Mădălin Ionescu: Ați făcut multe. Mi-aduc aminte că în timpul campaniei pentru referendum, un ziarist american spunea că România a exportat producția și în Uniunea Europeană. Probabil se referea la modul în care și Guvernul Năstase – era o trimitere evidentă, dar fără nominalizări – a reușit să convingă niște lideri europeni să susțină cauza României, intrarea în NATO, în Uniunea Europeană. S-au spus multe. Lucrurile astea cred că orice cetățean până la urmă la acceptă. Nu cred că lucrurile astea le reproșează un cetățean unui politician, că a reușit să-i convingă cu niște resorturi de astea pe niște lideri politici să susțină cauza țării.

Adrian Năstase: Cred că e vorba, în primul rând, de inteligența argumentelor și e vorba de seriozitate, nu de nu știu ce chestiuni mărunte. S-a spus la un moment dat că nu știu ce tablouri, urși și așa mai departe. Sunt lucruri absolut mărunte. Ceea ce a contat... și luați oricare dintre proiectele mari, eliminarea vizelor. Vreau să vă aduc aminte, în 1999-2000, un ministru român s-a dus în Germania, a semnat un acord cu ministrul de Interne german, Schilly, și după ce a venit în România, înainte să-l publice, a schimbat un articol, așa de capul lui, și au înnebunit nemții când au văzut povestea asta. Asta e una din explicațiile pentru care bulgarii au obținut eliminarea vizelor în 2000, iar noi n-am obținut-o. Și în 2001, în fiecare ședință de guvern, primul punct pe ordinea de zi era chestiunea asta.

Mădălin Ionescu: Dar cine era ministrul respectiv?

Adrian Năstase: Nu-mi aduc aminte. Nu-mi place să-mi aduc aminte lucrurile astea.

Mădălin Ionescu: Asta e problema?

Adrian Năstase: Nu e stilul meu. Pe mine mă interesează ceea ce am făcut eu și timp de un an m-am bătut țară cu țară, ministru cu ministru, să încerc să-i conving că românii merită lucrul ăsta, și că nu vor rămâne foarte mulți acolo, ceea ce n-a fost chiar așa, dar în orice caz nici nu era mai grav decât cu alte țări. Până la urmă lucrurile astea s-au rezolvat. E un lucru bun și lucru rău, lucru bun că românii au putut să circule liber încă de atunci, lucru rău că mulți dintre ei au plecat să muncească în străinătate. E un lucru bun pentru ei.

Mădălin Ionescu: Și am înțeles că încă trimit vreo 5 miliarde euro pe an.

Adrian Năstase: Nu chiar atât. Până la urmă astea au fost lucrurile cu care i-am convins. Acum discutăm despre urși. Mi-am adus aminte, văzând accidentul ăsta cu americanii care au fost atacați de urși, cei care ne explicau că trebuie să fim mai grijulii cu vânatoarea de urși, că dispar urșii din România. Au început să coboare în orașe, au probleme cu turiștii.

Mădălin Ionescu: Asta tot pentru că s-au dezvoltat niște zone fără un plan foarte bine pus la punct și nu s-a ținut cont de părerea...

Adrian Năstase: Nu din cauza asta.

Mădălin Ionescu: De pildă, la Sinaia sunt niște localuri care întrețin niște urși. Nu știu când urșii ăia vor ataca niște oameni la un moment dat.

Adrian Năstase: E o mare greșeală.

Mădălin Ionescu: Mi-aduc aminte că și eu am fost între cei care am criticat. Între timp am câștigat procesul cu domnul Țiriac. A făcut recurs și ne mai judecăm. Instanța a fost foarte dură. Eu n-am făcut nicio afirmație aiurea atunci, am încercat să vorbesc de un subiect din presa scrisă. Și am vorbit și de regele Juan Carlos, care venise prin țară și împușcase nu știu ce. Nu-l găsisem pe Ion Țiriac să-l fac victimă în emisiune.

Adrian Năstase: Părerea mea, eu cred că vânatoarea de la Balc, organizată de Țiriac, putea să reprezinte un moment extraordinar de important din punctul de vedere al unui nou val de investiții. Și asta a fost ideea lui Țiriac. El a organizat, pe modelul unei vânători din Germania, o vânătoare la Balc. Era o vânătoare care se face o singură dată pe an și care aducea în România și a adus vreo 23-30 de persoane care împreună aveau niște afaceri...

Mădălin Ionescu: Dar în Germania l-ar fi întrebat cineva pe Țiriac, legat de porcii pe care i-a împușcat, ce acte are pentru fiecare dintre ei? Ar fi trebuit să dovedească că fiecare dintre cei împușcați este al lui?

Adrian Năstase: În Germania, chestiunea asta e obișnuită în parcurile de vânătoare. În România încă reglementările nu au mers suficient.

Mădălin Ionescu: Acum nu știu dacă cifrele din presă, 200 sau 300, sau 185 sunt reale, pentru că nimeni nu i-a numărat.

Adrian Năstase: Nu asta e chestiunea importantă. Am primit de ziua mea o fotografie foarte interesantă, regele Ferdinand la vânătoare în 1902.

Mădălin Ionescu: Câți urși împușcase?

Adrian Năstase: Nu asta e important. Erau mistreți.

Mădălin Ionescu: Ne întoarcem după publicitate. Sunt foarte multe mesaje, și de bine, și de mai puțin bine, de obicei atunci când vin oameni politici, mai ales implicați în atât de multe subiecte de presă. Revenim la partea asta cu dosarul în care sunteți acuzați că ați fi încercat să mușamalizați un caz neclar de depunere a unei sume de 400.000 dolari într-un cont deschis la o bancă din România. Ce mai zic procurorii? Practic, după ce ați ajuns prim-ministru la data de 28 decembrie 2000, l-ați fi numit pe Melinescu...?

Adrian Năstase: A fost hotărâre de Guvern.

Mădălin Ionescu: Probatoriul a arătat că verificările cu privire la proveniența sumei de 400.000 dolari ajunsă în contul Danielei Năstase, efectuată de către acest Oficiu, a stabilit că veniturile nu justificau suma depusă.

Adrian Năstase: Veniturile cui?

Mădălin Ionescu: Așa spun procurorii. Circumstanțele depunerii sumei de către o altă persoană în contul Danei Năstase și justificarea provenienței acestor bani și a scopului plății au ridicat semne de întrebare cu privire la legalitatea tranzacției. Conform unui contract de vânzare-cumpărare, anexat de către depunător, reieșea că suma depusă în numerar provenea din vânzarea unor bijuterii, tablouri, papyrusuri și alte bunuri de valoare de către mătușa Danielei, pe nume Tamara Cernasov, care avea împuternicire în contul personal al Danielei Năstase.

Adrian Năstase: Este absolut aberant. Toată povestea asta a avut o acoperire juridică foarte clară, o justificare. Nu vreau să mai intru acum... săraca mătușa soției mele cred că se răsucește în mormânt.

Mădălin Ionescu: N-aveți altă mătușă? Numai pe Tamara o chinuați atunci, o puneți să depună?

Adrian Năstase: O femeie absolut extraordinară. Data viitoare când ne vedem o să vă aduc o fotografie de a ei.

Mădălin Ionescu: Alte mătuși nu găseați?

Adrian Năstase: Mai are.

Mădălin Ionescu: Mai aveți unchi?

Adrian Năstase: Mai puțin. Încet-încet începem să avem nepoți. Asta e o chestiune absolut aberantă. Și ceea ce este foarte interesant este că, pe 13 ianuarie 2006, în „Evenimentul Zilei”, înainte ca Jenică Boierică să înceapă să scrie după dictare...

Mădălin Ionescu: Jenică sau Genică?

Adrian Năstase: Genică. Am greșit! A apărut fotocopia unei pagini din dosarul ăsta. Atunci mă întreb, dacă tot e prin redacții dosarul ăsta, în niciun caz nu l-am dat eu la „Evenimentul Zilei” sau soția mea. În plus, am făcut atunci niște plângeri penale pentru a se descoperi cine a dat paginile respective. Acum procuroarea respectivă, Claudia Roșu, o tânără procuroare care promite foarte mult, a disjuns aceste solicitări, aceste plângeri penale, spunând că n-au legătură cu dosarul. Dar ele vizau tocmai existența sau nu a dosarului respectiv. Ele trebuia soluționate împreună cu acest dosar. Vă plictisesc cu subiectul ăsta. Cred că toată lumea a înțeles că e o mizerie.

Mădălin Ionescu: Atât s-a presupus, că suma pe care ați depus-o provenea din vânzarea unor tablouri semnate de pictori ca Tonitza, Baba, Iser, Popescu... 30 de piese de bijuterii de aur de la daci probabil.

Adrian Năstase: Brățările dacice.

Mădălin Ionescu: Totalizând 600 grame. Nu obosea Tamara Cernasov la 91 de ani să depună tot felul de bani?

Adrian Năstase: Nu. E o singură operațiune. Atunci a fost un om... s-au adunat din coșurile de gunoi de la toate serviciile, prin niște oameni care au avut atunci un mandat foarte clar să caute aceste lucruri, toate mizeriile posibile. Ca să vă dau un singur exemplu, o hârtie care a circulat prin serviciile de informații și a ajuns și la mine.

Mădălin Ionescu: Cum?

Adrian Năstase: De la un ziarist. „Notă: informații recente obținute din medii apropiate primului-ministru Adrian Năstase relevă intenția acestuia de a facilita preluarea Băncii Comerciale Române în perspectiva privatizării preconizate a avea loc până la sfârșitul anului 2002 de către un consorțiu financiar bancar din Liban. Urmarea unei înțelegeri stabilite cu premierul libanez Hariri în timpul vizitei acestuia în România, patrimoniul BCR, în prezent evaluat la aproximativ 200 milioane dolari SUA, urmează a fi diminuat substanțial. În situația în care această intenție...”. Sigur că e amuzant ce se întâmplă. Cei care cunosc istoria BCR știu și cum a fost evaluat și cum am reușit să salvăm în două etape banca de la o privatizare catastrofală. „În situația în care această intenție se va materializa, se comentează că premierul român ar urma să primească un comision estimat la 1 milion dolari. Până în prezent și-au exprimat intenția de a participa la licitație nu știu care... al grupului financiar internațional ING.”

Mădălin Ionescu: Era un comision rezonabil pentru un prim-ministru?

Adrian Năstase: Genul ăsta de informații, de mizerii care au fost circulate inclusiv prin informații din zona serviciilor neverificate, care au intrat după alegeri, au fost strânse și solicitate de către DNA și acum le cere chiar DNA-ul în toată țara.

Mădălin Ionescu: Există vreo dovadă că această hârtiuță provine din bucătăria serviciilor secrete?

Adrian Năstase: Este garanția mea.

Mădălin Ionescu: Știți că Traian Băsescu a venit la „Miezul problemei” în 2004 și garantează că dumneavoastră ați investit 1 miliard de dolari în Marea Chinei?

Adrian Năstase: Nu știu dacă a garantat lucrul ăsta.

Mădălin Ionescu: Am întrebat ce dovezi are și a zis că sigur știe.

Adrian Năstase: De ce am dat această notă? Am mai primit și alte note de la ziariști în ultima vreme. Pentru că ea arată cât de absurd funcționa sistemul și cum probabil funcționează și acum. Pentru că acum știm bine cum s-a privatizat BCR și putem să ne amuzăm la această informație de acum 5 ani. Dar acum 5 ani și acum 6 și 4 ani, aceste lucruri au creat, toate, acel Adrian Năstase de ficțiune, acel Adrian Năstase cu o legendă despre care ați vorbit. Aceste lucruri m-au marcat și au marcat și imaginea mea publică.

Mădălin Ionescu: Să vorbim despre partea asta cu marcatul. Sunteți și la o perioadă de bilanț. Unii anunță, dimpotrivă, revenirea dumneavoastră în forță în politică și discutăm despre asta la genul de răspunsuri „foc cu foc”. În curând în presă, la capitolul fumigene, se spunea că v-a marcat atât de tare lucrul ăsta, încât vă pregătiți despărțirea de soție.

Adrian Năstase: Sunt niște băieți care au neuronii virusați de la Academia Cațavencu. Au lansat povestea asta. Acum au mai lansat și alte mizerii la bârfe, șmenuri și așa mai departe.

Mădălin Ionescu: Deci dormiți în același pat dumneavoastră și Dana Năstase, sunteți în continuare împreună? Asta spuneți acum?

Adrian Năstase: Doriți să invităm ziariștii să participe, să urmărească?

Mădălin Ionescu: Trebuie să veniți cu poze.

Adrian Năstase: Am vrut la un moment dat să dau o probă cu soțiile ziariștilor de la Academia Cațavencu în cu totul altă situație.

Mădălin Ionescu: Presa s-a obișnuit acum ca liderii politici să divorțeze măcar o dată. Probabil e prea multă invidie. Adrian Năstase nu face lucrul ăsta.

Adrian Năstase: Nu, e o mizerie pentru mine. E o mizerie din partea unui ziarist de la „Cotidianul” care a preluat chestiunea asta, a pus-o pe blog și-și întreba interlocutorii: „Credeti că Adrian Năstase divorțează?” Nu e o mizerie pentru mine! M-am obișnuit cu mizeriile astea și sunt băieți care scriu la comandă și care nu se vor face bine niciodată. Lucrează cu degetele, nu cu creierul unii dintre ei. Dar mă deranjează pentru băieții mei, pentru familie.

Mădălin Ionescu: S-a întâmpnat ca băieții să vă întrebe „Tată, aveți probleme?”

Adrian Năstase: Nu. Ei știu foarte bine că n-avem probleme. Însă e jenant. La un moment dat, cineva poate să-i întrebe în oraș sau dintre prietenii lor. Asta e marea mizerie a acestor golăanii.

Mădălin Ionescu: Au fost lideri politici care au fost incluși în tabăra celor cu amante. La bursa zvonurilor se vehiculează nume de amante care ulterior au ajuns parlamentari, prefecți și așa mai departe. Dumneavoastră nu prea...

Adrian Năstase: Cu amante? Vreți să vă dau nume acum? Să spun că nu-mi aduc aminte?

Mădălin Ionescu: N-au ieșit povești de genul ăsta. Sunteți unul dintre politicienii care au scăpat.

Adrian Năstase: Am să vă spun de ce am scăpat. Pentru că unii dintre cei care au încercat să creeze o legendă a mea de un cu totul alt tip n-aveau niciun interes să o distrugă, lansând povești cu amante.

Mădălin Ionescu: Alții spuneau că aveți succes la doamne.

Adrian Năstase: Nu-mi aduc aminte. Înainte să mă căsătoresc da.

Mădălin Ionescu: Unii bărbați spun că în viață femeile și spritul reușesc să te facă să apuci o vârstă înaintată. Că în România la 68 de ani ești terminat. Mai prinzi 3 ani pensia și gata. Și că în politică voiam să vă întreb dacă e același principiu, tot femeile și vinul?

Adrian Năstase: Nu. Aici trebuie să introducem cu seriozitate stresul, care probabil că e comparabil cu zone de muncă...

Mădălin Ionescu: Vi se pare normal ca bărbații să iasă la pensie la 65 de ani în condițiile în care media de viață e de 68 de ani?

Adrian Năstase: E un cerc vicios.

Mădălin Ionescu: Știu că aveți preocupări recente legate de pensionari. Și în cartea dumneavoastră vorbiți despre asta.

Adrian Năstase: Într-adevăr, speranța de viață e mai mică în România. Pe de altă parte, numărul pensionarilor a crescut foarte mult și capacitatea de a susține pensiile acum din contribuțiile salariaților, în condițiile în care la 4,5 milioane salariați noi avem un număr egal de pensionari, condiții foarte diferite de cele din alte țări, unde 2-4 salariați susțin un pensionar, este foarte greu de găsit...

Mădălin Ionescu: Bărbații nu-s de vină pentru asta. Și nici femeile în general.

Adrian Năstase: Lucrurile astea funcționează mână în mână. Nu poți să le rezolvi prin decizii, legi și așa mai departe. Lucrurile se leagă: condiții de viață mai bună, alimentație mai bună, mai mult sport, alt stil de viață, mai puțin stres.

Mădălin Ionescu: Apropo de sport, faceți fitness? Țineți un regim de viață activă?

Adrian Năstase: Da, încerc să nu beau bere seara.

Mădălin Ionescu: Whisky?

Adrian Năstase: Mic. Mai beau vin alb. Încerc să nu mănânc lucruri grase. Și mai multe legume, fructe.

Mădălin Ionescu: Pe vremea asta vinul roz e mai bun.

Adrian Năstase: Rece.

Mădălin Ionescu: Absolut! Sport? La un moment dat vă făcuse cadou cineva o bicicletă.

Adrian Năstase: Mai merg cu bicicleta, dar numai la Cornu. În București mi se pare că trebuie să ai un anumit gust pentru sinucidere.

Mădălin Ionescu: Nu există piste pentru bicicliști în București. Șansele să faci un accident sunt majore.

Adrian Năstase: Nu există. Absolut! Mi-aduc aminte, lucram la Institutul de Cercetări Juridice și locuiam pe Dorobanți, mergeam cu bicicleta până la Eva, de acolo tăiam pe lângă Ateneu, mergeam după aceea până la Cișmigiu, lângă Adam, prin Cișmigiu și ieșeam în față la Ministerul Justiției și plecam cu bicicleta de dimineață...

Mădălin Ionescu: Nici nu erau atâtea mașini.

Adrian Năstase: Nu erau atâtea mașini, atâta poluare.

Mădălin Ionescu: E bine că se cumpără mașini și că există putere de cumpărare. Păcat că nu se găsesc soluții pentru descongestionarea traficului.

Adrian Năstase: Asta înseamnă a nu gândi pe termen lung. Mi-aduc aminte... să fac publicitate pentru cartea asta. Pentru că e nevoie până la urmă de proiecte pe termen lung, de strategii.

Mădălin Ionescu: Și în perioada dumneavoastră puteați să faceți mai mult pe treaba asta. Nu știu dacă ați făcut un plan de evaluare la nivelul Bucureștiului? Ați rugat pe cineva? Sunt azi evaluări de genul: în 2009 Bucureștiul va fi blocat.

Adrian Năstase: N-am fost niciodată primar al Bucureștiului.

Mădălin Ionescu: Dar ca prim-ministru, ca șef al PSD? Sigur, era Traian Băsescu atunci. Puteați să influențați măcar la nivel de sectoare?

Adrian Năstase: Am încercat să discut cu el, dar n-am reușit pe tema asta.

Mădălin Ionescu: Și la sectoare?

Adrian Năstase: Primarul general avea cuvinte de spus. Chestiunea mașinilor, atâta vreme cât nu reușim să construim 2500 kilometri de autostradă, restul e poezie.

Mădălin Ionescu: De ce nu reușim?

Adrian Năstase: Pentru că vorbim foarte mult, pentru că nu înțelegem că e vorba de niște priorități absolute, dăm banii aiurea pe alte proiecte, că ne jucăm să vedem cine dintre prietenii interni, Umbrărescu sau nu știu ce constructor.

Mădălin Ionescu: Și astăzi se vorbea de Tender, de alții...

Adrian Năstase: Nu. Pentru astea, toți au fost constructori străini. Nici asta nu e bine. Dar pe de altă parte, dacă vorbim de drumuri, chiar dacă nu putem să trecem de la 200 la 2000 de kilometri de autostradă în doi ani, măcar să construim la intrările și la ieșirile din marile orașe niște drumuri cu profil de autostradă pe 10-15 kilometri astfel încât traficul să nu mai fie sufocat pe zonele astea. Dacă ieșiți din București, oricând veți vedea că primii 10-15 kilometri sunt dificili. E și zona comercială, zonele industriale pe alte trasee. Cred că e nevoie de inventivitate, de oameni care să creeze aceste proiecte. Până la urmă nu inventăm roata. Lucrurile astea au fost realizate, gândite și în alte părți. Asta e ceea ce am încercat să aduc și în cartea asta. Vorbeați de pensii. Cred că și-n aceste chestiune trebuie să vedem ce se poate face. Eu am lansat un sistem mutual de pensii pentru agricultori. Agricultorii n-au un sistem de pensii. Acolo sunt niște subvenții de la bugetul de stat. Sistemul mutual înseamnă că dacă un agricultor pune 10 lei, statul pune 20 lei. Dacă pune 20 lei fermierul, statul pune 40 lei. Se creează un sistem care poate, fără să distrugă bugetul statului, punând împreună și contribuția statului într-o zonă vulnerabilă, dar și interesul fermierului...

Mădălin Ionescu: Dar în ce poate să bage banii un agricultor? Agricultorul din România e mai degrabă un legumicultor care vinde niște chestii la un moment dat?

Adrian Năstase: Încetul cu încetul trebuie să facem în așa fel, încât zonele acestea unde există o rezervă de forță de muncă extraordinară să se deplaseze spre o zonă semiurbană...

Mădălin Ionescu: Și ce să facă? Să-și vândă terenurile sau să le concesioneze unor mari trusturi?

Adrian Năstase: Nu. Acolo se pot realiza prin infrastructuri, prin crearea utilităților, e adevărat, cu sprijinul statului, investiții care să transforme zona asta de rural într-o zonă agroindustrială. Asta e singura șansă prin care noi putem să trecem de la 40% sau 35% populație în agricultură sau în zona rurală la 3-5% cât e populația sătească în Occident.

Mădălin Ionescu: Acolo e vorba de marii fermieri, de niște trusturi care dețin terenul agricol și-l exploatează.

Adrian Năstase: Noi obținem pe un hectar cam de 15 ori mai puțin decât se obține în Europa Occidentală. Lucrurile astea ne vor costa. Aici este șansa extraordinară pe care o avem, dar și riscul formidabil de a pierde această oportunitate fantastică care este integrarea în Uniunea Europeană. Despre asta vorbesc în cartea pe care am lansat-o.

Mădălin Ionescu: Mai avem câteva teme importante. Și partea cu PSD-ul, revenirea dumneavoastră, și Traian Băsescu cu Putin, Rusia. Comentăm și câteva dintre mesajele telespectatorilor. Sunteți dezamăgit de modul în care Mircea Geoană a condus PSD-ul?

Adrian Năstase: Eu s-ar putea să fiu subiectiv. Cred că analiza obiectivă se poate face în funcție de...

Mădălin Ionescu: Scrie „cenzurat” acolo.

Adrian Năstase: Eu mă autocenzurez când vorbesc de Mircea Geoană sau despre partid, pentru că nu vreau să se interpreteze că proiectez unele dintre eventualele mele nemulțumiri în analiza partidului. Dar sigur, trebuie să constat că partidul în 2004 a obținut 37% și în momentul de față are sub 20%.

Mădălin Ionescu: La un moment dat îi sufla în ceafă PNG-ul lui Gigi Becali, care acum nu mai suflă, se pare că a scăzut destul de mult. Ne întoarcem după publicitate. Deși de ziua dumneavoastră ați primit multe mesaje de felicitare, sunt și oameni... polarizați întotdeauna. Cineva spune „Domnule Năstase, poate aveți bunul-simț să povestiți de cele doar 5 milioane dolari șpagă ca să acordați Companiei Gold dreptul de exploatare exclusivistă a aurului în Roșia Montana”.

Adrian Năstase: E o prostie. Cel care scrie povestea asta probabil că nu e informat. Dar e evident că nu știe ce spune. Datorită mie s-a obținut posibilitatea de pornire a acestui proiect, pentru că n-am fost convins că el e serios și util. Proiectul pornise înainte de 2000 și în ideea de explorare, lansare și așa mai departe. În cei 4 ani cât am fost prim-ministru n-a demarat. Ca dovadă că n-a obținut nici avizul de mediu.

Mădălin Ionescu: Deci n-ați luat comision? Sau a fost prea mic?

Adrian Năstase: Poate știe cel care spune? Aici poate, apropo de ce spuneți cu datul în judecată, poate pe cei care vin și spun tâmpenii de genul ăsta chiar ar trebui să-i dau în judecată. Aici poate că am greșit. Erau la un moment dat tot felul de tipi care spuneau că sunt acționar sau soția mea la Sensi Blue, lanțul de farmacii.

Mădălin Ionescu: La Fly Taxi.

Adrian Năstase: Tâmpenii!

Mădălin Ionescu: Deci nimic n-a fost adevărat?

Adrian Năstase: Nici vorbă!

Mădălin Ionescu: Sau erau oameni care se laudă că sunt prieteni cu adevărat.

Adrian Năstase: Proprietarii de la Sensi Blue am vorbit cu ei într-o emisiune la un moment dat. Și la Registrul Comerțului se poate vedea. La fel și la Fly Taxi cred că știu cine sunt proprietarii.

Mădălin Ionescu: Făceau parte din grupul dumneavoastră de prieteni?

Adrian Năstase: Nu.

Mădălin Ionescu: Atunci de ce tocmai Fly Taxi?

Adrian Năstase: Nu știu.

Mădălin Ionescu: Pentru că dealul lor e bun la Otopeni?

Adrian Năstase: Cred că e bun. Probabil că a fost o mică șmecherie când s-a făcut licitația.

Mădălin Ionescu: E un monopol pe o zonă.

Adrian Năstase: Prea au venit cu ce trebuia în funcție de zona în care s-a făcut licitația. Nu vreau să mă pronunț.

Mădălin Ionescu: Licitații în România de multe ori se fac. Am foarte mulți prieteni care se retrag la un moment dat.

Adrian Năstase: N-am niciun fel de legătură nici cu compania asta, nici cu compania asta de taxi. Dar se creează legende, nici cu Roșia Montana, nici cu Galbena Montana...

Mădălin Ionescu: Rezistă astea, și asta cu brățările dacice?

Adrian Năstase: E o tâmpenie!

Mădălin Ionescu: Eu am rezerve față de autenticitatea lor.

Adrian Năstase: Probabil 2000 de ani n-au știut unde să sape și dintr-o dată au descoperit magazinul ăla de vânzare de brățări dacice.

Mădălin Ionescu: Știți ce se spune? Că substratul ăsta de zonă dacică, Vasile Rudan, dintre cei care au coordonat anumite experimente în zona Sarmisegetuza Regia, spune că se află o zonă senzațională, o civilizație predacică, în care conductele de apă potabilă par lucrate la laminor.

Adrian Năstase: Eu vă aduc aminte că datorită mie s-a realizat, s-a elaborat legea privind patrimoniul național. Eu am reușit, prin intermediul Guvernului, aducerea detectoarelor de metale care erau jucăriile cu care se plimbau tot felul de tipi prin străinătate și prin România, prin zonele acelea. Am instalat posturile de pază la Sarmisegetuza.

Mădălin Ionescu: Nu prea și-au făcut datoria.

Adrian Năstase: Eu vorbesc de ce am încercat să fac, spre deosebire de alții înaintea mea. De asta mi se pare o mare mizerie din partea celor doi procurori dați afară de la București, de la Parchetul General, și ajunși acolo într-o zonă în care voiau să se reafirme, să lege numele meu de povestea asta cu brățările. Eu sper să fie adevărate, sper să le găsească pe toate, dar mi se pare o poveste absolut incalificabilă să mă amestece pe mine în povestea asta.

Mădălin Ionescu: Sunt niște variante că brățările astea ar fi fost lucrate aici prin niște metode foarte bine puse la punct. Sigur, s-ar putea să fie autentice.

Adrian Năstase: E posibil să fi găsit magazinul ăla în care se vindeau brățări acum 2000 de ani.

Mădălin Ionescu: Adrian Năstase la conducerea PSD, o variantă posibilă?

Adrian Năstase: Depinde ce înțelegem prin conducere?

Mădălin Ionescu: Președinte PSD.

Adrian Năstase: Nu cred că este cazul. Cred că e posibil eventual să particip la conducere dacă va fi cazul și dacă voi fi invitat, dar cred că partidul trebuie să-și hotărască singur liderii. Dacă pot să particip la o echipă care să relanseze activitățile în partid, o voi face. Dacă nu, nu.

Mădălin Ionescu: Aveți noi prieteni politici în perioada asta?

Adrian Năstase: Da. Vorbesc de oameni mai tineri, doctoranzi de-ai mei, studenți, oameni pe care i-am întâlnit în cadrul Fundației Europene „Titulescu”, și care vin la dezbaterile de acolo, oameni pe care i-am întâlnit cu ocazia întâlnirilor pe care le-am făcut în câteva rânduri în țară și care m-au invitat să vin alături de ei.

Mădălin Ionescu: N-aveți o echipă în PSD care la un moment dat să fie pregătită să vă instaleze în cazul în care Mircea Geoană nu mai are combustibilul necesar?

Adrian Năstase: Nu. Să nu intru pe zona asta, că nu-mi place ideea complotului.

Mădălin Ionescu: În general nu vă lansați în genul ăsta de discurs, dar pe de altă parte, dumneavoastră spuneți că ați lăsat partidul la 30 și ceva % și azi are 22, 19, 17?

Adrian Năstase: Depinde dacă partidul se simte bine în condiția asta. Un partid poate să funcționeze și la 15-20%.

Mădălin Ionescu: Mai curat?

Adrian Năstase: Mai curat sau mai puțin eficient. În momentul în care ai 37% poți să fii o alternativă de guvernare. În momentul în care ai 15% sau 20% poți să devii un partener pentru o guvernare, ceea ce schimbă complet datele problemei, iar strategia e diferită. În momentul în care

PSD a scăzut la nivelul acesta, pe de altă parte, s-a implicat în câteva proiecte, cum ar fi suspendarea lui Traian Băsescu, care, din punctul meu de vedere, a fost o greșeală strategică, și, de asemenea, a susținut al doilea Guvern Tăriceanu, din acel moment sigur că nu mai poți să vorbești despre virginitatea de partid de opoziție. Atunci ai câteva noi paliere strategice pe care le gândești.

Mădălin Ionescu: Domnule Năstase, la un moment dat și dumneavoastră vorbești de un compromis politic, la un moment dat nu le-ai răspuns unor adversari pentru că vă gândeați că poate câștigați și veți fi nevoit să faceți parteneriat eventual cu Corneliu Vadim Tudor. Dar acum ce-a făcut Mircea Geoană seamănă... se aseamănă cu același mod de a gândi? Mă gândeam, Emil Boc, care după tot scandalul ăsta s-a întâlnit cu Viorel Hrebenciuc. Adică la nivelul clasei politice numai oamenii obișnuiți avem probleme în a înțelege cum poți să te înjuri în ultimul hal la un post de televiziune, după care să mergi să faci o afacere împreună, eventual să regulezi aceeași femeie sau să bei un sprit. La nivelul politicii lucrurile astea se pare că sunt posibile.

Adrian Năstase: Nu cred.

Mădălin Ionescu: Există loc de principii în zona asta politică?

Adrian Năstase: Cred că negocierile politice, după părerea mea, trebuie făcute în echipe, și nu individual. Genul acesta de discuții sunt foarte multe și probabil ele nu au o relevanță deosebită. În momentul în care un partid începe să se miște pe o anumită direcție, are o anumită echipă de negociere... Avangarda unui partid se poate rătași în pădure, dacă nu e urmată de masa oamenilor din partid. Oamenii trebuie să aibă sentimentul că și ei participă la o decizie care va fi luată în final, chiar dacă ei nu vor fi prezenți în sala respectivă. De aceea momentul de acum e un moment oarecum de derută, în general, în spațiul politic românesc, dar și la nivelul partidelor și la nivelul PSD-ului. Dar nu mai este foarte clar cu motiunile acestea simple, complicate, de cenzură...

Mădălin Ionescu: Noi ne-am plictisit.

Adrian Năstase: Problema e că nu se creează o masă critică pentru guvernare, or, lucrul ăsta e nociv pentru România, într-un moment în care ar trebui să știm să ne apărăm interesele și la Bruxelles, și din punctul de vedere al atragerii fondurilor europene. Toate lucrurile acestea se întâmplă în condițiile în care noi nu reușim să clarificăm relațiile dintre partide. PSD nu știe dacă vrea în opoziție sau vrea la guvernare, nu știe dacă vrea alegeri anticipate sau nu... Nu este încă foarte hotărât. Până la momentul în care se va lua o decizie care poate să aibă anumite riscuri, armata asta din teritoriu va fi extrem de dezorientată. Probabil se întâmplă la fel și la nivelul PNL. În momentul în care încerci să faci nu știi ce pol de dreapta cu Acțiunea Populară, cu PNȚCD, nu mai înțelegi foarte bine ce vrea PNL-ul. PNL dorește un anumit sprijin de vot...

Mădălin Ionescu: Am înțeles că se încearcă acum coborârea pragului electoral la 2-3%?!

Adrian Năstase: Asta înseamnă iar să ajungem la 50 de partide. Am avut 200 de partide și în momentul în care am introdus pragul de 5... Am avut prag de 3%. Dacă-mi aduc bine aminte, am avut pragul de 3% și în 1996, dacă pragul era de 5%, PRM nu intra în Parlament. Acum la pragul de 5%, numărul partidelor politice s-a micșorat și avem oarecum partidele care reprezintă sau corespund familiilor europene.

Mădălin Ionescu: O să mai intre, se pare, Gigi Becali.

Adrian Năstase: Poate. Dar dacă duci la 2 sau 3% iar o să ai o puzderie de partide și iar formarea unei majorități guvernamentale va fi foarte dificilă. Așa cum votul uninominal poate să prezinte anumite avantaje, dar poate să creeze același tip.

Mădălin Ionescu: La nivel politic mai era o variantă că poate ar fi bine să se introducă un fel de primă electorală, în sensul că partidul care ia vreo 40% să i se dea niște procente în plus.

Adrian Năstase: Țasta a fost sistemul electoral în România înainte de război și sistemul care există acum în Grecia. E și asta o variantă, dar o variantă periculoasă, pentru că nu mai e reprezentativ. Pentru că la un moment dat ai o diferență între numărul de voturi și guvernare, și, în plus, sunt favorizate partidele foarte mari. Partidele mici dispar.

Mădălin Ionescu: Mai sunt mari jucători pe piața politică în acest moment? Spuneți de alianțele pe care PNL le face cu niște partide mici. Mari jucători, mă refer la persoane, nu la partide. Există senzația că aerul e îmbăcsit rău de tot.

Adrian Năstase: Am impresia, deși se vorbește așa de mult despre schimbarea clasei politice, practic, în ultimii ani au intrat foarte puțini oameni noi în politică. Au intrat destul de mulți, dar au rămas anonimi foarte mulți. Eu cred că, practic, existând în momentul de față foarte multe alte oportunități, cei care sunt mai talentați și care au... nu-și mai pun problema de a trăi sau a reuși prin politică. Au nenumărate alte modalități de a-și trăi viața și a reuși.

Mădălin Ionescu: Deci practic intrarea în Uniunea Europeană și garanția că trebuie să se întâmple și niște lucruri normale în țara asta îi determină pe oameni să nu mai dorească să intre în politică?

Adrian Năstase: Exact. Ăsta e și un lucru bun și un lucru rău, pentru că împropătarea clasei politice va fi foarte dificilă și atunci eu cred că va fi o explozie peste câțiva ani când oamenii de afaceri vor veni și vor invada spațiul politic cu o nouă viziune. Eu nu cred foarte mult în creșterea din interiorul clasei politice a unor noi stele.

Mădălin Ionescu: Râdeam aproape, un articol care va apărea mâine în „România Liberă”, „Ministrul român de Externe”... Ați fost ministru de externe, vreau să vă întreb dacă ați trecut printr-o astfel de situație, sper că știrea nu e adevărată – „...a trecut granița SUA în ciorapi și cu pantaloni în vine. Cioroianu a fost lăsat fără curea, descălțat, amprentat, scanat și fotografiat ca un emigrant oarecare. Ministrul Afacerilor Externe a fost umilit la intrarea în Statele Unite. Adrian Cioroianu a fost silit să-și scoată cureaua și să se descâlțe de pantofi în cadrul procedurilor de primire în SUA. El nu a fost tratat ca un înalt demnitar aflat în vizită oficială... fotografiat pentru dosarul Securității interne a SUA”. E tare de tot. Eu știu că așa procedează americanii cu turiștii.

Adrian Năstase: Am impresia că sunt două lucruri diferite.

Mădălin Ionescu: Am impresia că presa exagerează puțin. Poate a supărat-o pe Condoleezza Rice?

Adrian Năstase: Probabil. Cred că e vorba de două momente diferite: urcarea în avion spre Statele Unite – nu știu de unde a plecat... Procedurile pentru călătorii în Statele Unite sunt, într-adevăr, foarte dure și ele presupun și verificarea...

Mădălin Ionescu: Dumneavoastră vi s-a întâmplat să vă duceți ca ministru de externe? Ați făcut o vizită privată la un moment dat?

Adrian Năstase: Am făcut și privată și oficială.

Mădălin Ionescu: V-ați descălțat?

Adrian Năstase: Erau și alte reguli în momentul acela.

Mădălin Ionescu: Nu-i adevărat. Eu am fost în 2003. Am fost unul dintre cei descălțați.

Adrian Năstase: La intrarea în..., dacă e așteptat de cineva, cred că singurele măsuri... dacă n-a mai fost acolo și nu a lăsat amprente și nu i s-a făcut fotografia respectivă pentru rețină, pentru datele pe care ei le au acum, asta se poate face, dar nu cred că atunci când a ajuns în Statele Unite i s-a cerut să-și dea jos cureaua.

Mădălin Ionescu: Dar dacă s-a întâmplat asta?

Adrian Năstase: Ar fi penibil. În mod normal, există o escortă de la Ministerul de Externe, de la Departamentul de Stat american care vine și preia un oaspete de genul acesta.

Mădălin Ionescu: Dacă s-a întâmplat așa, e umilitor.

Adrian Năstase: Da, dar eu nu cred. Eu am fost acum trei luni în Statele Unite și nu aveam un statut oficial. Sigur, am fost așteptat de cineva de la Departamentul de Stat, pentru că aveam un anumit background, dar n-am avut...

Mădălin Ionescu: Mie nu-mi vine să cred!

Adrian Năstase: Nici eu. Problemele de politică externă nu sunt neapărat astea cele mai grave.

Mădălin Ionescu: Relația cu Rusia, partea cu energia. Se spune că rușii ne-au scos de la capitolul energie și că nicio conducă de la ei de acolo nu va mai trece pe sub, pe deasupra României.

Adrian Năstase: N-am fost niciodată un mare fan al relațiilor cu... nici cultura mea, nici educația mea n-au fost legate. Tatăl meu a făcut Liceul Militar la Mănăstirea Dealul. N-am avut niciodată o simpatie. Nici nu vorbesc limba rusă.

Mădălin Ionescu: Ați fost în KGB? N-ați fost recrutat?

Adrian Năstase: Nu. Încă! Eu cred că e o foarte mare greșeală pe care o facem, ca dincolo de obiectivele pe care noi ni le-am atins, intrarea în NATO, umbrela de securitate a NATO, Uniunea Europeană, participarea la o piață economică extraordinară, să nu folosim și avantajele unei vecinătăți care este dată, pe care n-avem cum s-o schimbăm.

Mădălin Ionescu: Chiar cu riscul ca teritoriul României să fie penetrat de tot felul de agenți? Să vină aștia cu trusturile care-s agenți de fapt, să ne monitorizeze din interior?

Adrian Năstase: Atunci când se fac transfuziile de sânge nu mai știi exact al cui este sângele. Uitați-vă la ceea ce se întâmplă în Franța, în Anglia? Sunt enorm de multe investiții care sunt depersonalizate. Ideea că vin investițiile rusești cu tancurile este complet greșită. Investițiile rusești pot să vină foarte bine dinspre Occident, nu neapărat dinspre Moscova.

Mădălin Ionescu: Ne întoarcem după publicitate. Întrebări cu răspunsuri pe scurt. Am auzit pe cineva care spunea că Traian Băsescu a câștigat în 2004 pentru că avea vocea mai puternică. Dumneavoastră beați șodouri de ou, el whisky și țigări. E posibil ca românii să voteze în felul ăsta?

Adrian Năstase: Nu, dar asta e o rețetă pentru câștigarea alegerilor. O să mă apuc și eu de fumat.

Mădălin Ionescu: Nu fumați?

Adrian Năstase: Am fumat până la 45 de ani și m-am lăsat.

Mădălin Ionescu: Și nu v-a mai tentat?

Adrian Năstase: Nu. Am hotărât să mă las și m-am lăsat, și cred că am făcut bine.

Mădălin Ionescu: Se moare de cancer pulmonar?

Adrian Năstase: Nu neapărat. În orice caz, sper că românii vor aprecia alte argumente pentru a alege un președinte, inclusiv capacitatea de a face politică externă în interesul țării.

Mădălin Ionescu: Traian Băsescu a fost apreciat pentru declarațiile șoc de multe ori, pentru faptul că recunoștea că pe când era marinar nu ocolea damele de companie. La „Miezul problemei” a spus lucrul ăsta. De aia Corneliu Vadim Tudor ieșea și zicea că nu știu ce făceați cu Bejenariu la Guvern. Puteați să spuneți „Îmi pare rău, nu pot să vă spun mai mult” sau să luați bazuka și să trageți.

Adrian Năstase: În mod normal trebuia să merg să-i dau un cap în gură. Lucruri care în mod obișnuit... de situație. Dar eram prim-ministru, erau negocierile pe final cu Uniunea Europeană, discutam în fiecare zi cu nu știu câți prim-miniștri. Putem să ne imaginăm cum ar fi arătat ziarele într-o poveste de scandal. Cine avea de câștigat? Într-o poveste care era normală, o reacție absolut normală, evident, în care aveam dreptate, cine ar fi câștigat? Cream printr-o astfel de reacție, dovedeam că nu sunt capabil la ceva ce este mai important decât interesul național. Poate că am greșit.

Mădălin Ionescu: Cea mai mare greșeală a dumneavoastră ca prim-ministru care a fost?

Adrian Năstase: Că am pierdut alegerile pentru prezidențiale.

Mădălin Ionescu: Care a fost cea mai mare greșeală în campania pentru Președinție?

Adrian Năstase: Că i-am lăsat pe câțiva dintre colegii mei să elimine listele suplimentare pentru turul 2. În primul tur au existat liste suplimentare care s-au făcut pentru cei care erau în sat, într-o comună, părinții care veneau la copii sau copiii veneau la părinți, nu aveau domiciliul acolo și în primul tur au putut să voteze, au fost câteva sute de mii care au votat în felul ăsta. În turul 2, sub presiunea lui Cristian Pârvulescu și Pro Democrația, câțiva dintre colegii mei au acceptat aceasta.

Nu că n-am fost de acord. Părerea mea a fost că nu este bine. Până la urmă au acceptat și s-au pierdut niște voturi importante.

Mădălin Ionescu: Deci practic că s-au desființat turiștii electorali între turul 1 și turul 2, asta e fost greșeala?

Adrian Năstase: Nu. Ăștia nu sunt. Turiștii ca atare, cei care s-au mai plimbat cu autobuzele erau până la urmă, după părerea mea, au fost egali și cei mai mari specialiști în turismul electoral sunt cei de la PD. Știu bine de ani de zile și știu ce spun. Ca și acum la referendum. N-o să-mi spuneți că în spate la Casa de Cultură veneau în entuziasm tot felul de turiști din Ialomița la referendum. Vorbesc de cei care la țară n-au mai putut să voteze din cauză că s-au eliminat aceste voturi. Au fost și alte greșeli.

Mădălin Ionescu: Ați avut un consilier slab, la un moment dat? Regretați că ați lucrat cu niște consilieri?

Adrian Năstase: Am avut mulți consilieri. Regret că deciziile mele n-au fost întotdeauna cele mai bune. Dacă ar fi fost cele mai bune, câștigam alegerile.

Mădălin Ionescu: Cât câștigați pe lună la ferma de la Cornu?

Adrian Năstase: În orice caz câștig ca să plătesc absolut toate cheltuielile de acolo și să mai rămână și ceva.

Mădălin Ionescu: Dar știți ce mi se pare interesant? Ca observație. Pe vremea când erați prim-ministru foarte mulți începuseră să construiască vile la Cornu. Era la modă.

Adrian Năstase: Vă faceți iluzii. În momentul de față nu mai sunt terenuri pentru construit. Sunt 800 de case de bucureșteni la Cornu. Dacă vreți să construiți, aveți o dificultate. Încă mai sunt anunțuri.

Mădălin Ionescu: Trebuie să ajungeți prim-ministru ca să...

Adrian Năstase: Acolo nu. Dacă fiecare dintre liderii politici ar lua în grijă o comună, cred că tot ar fi un lucru bun.

Mădălin Ionescu: Ce vă doriți cel mai mult la 57 de ani?

Adrian Năstase: Să fiu sănătos și familia mea să fie sănătoasă și să trecem cu bine prin greutățile pe care le-am avut în ultima vreme.

Mădălin Ionescu: Vă mulțumesc foarte mult pentru prezență. Vă doresc o vară plăcută. Plecați în afara țării pe undeva?

Adrian Năstase: O să plec săptămâna viitoare în Franța, sunt invitat la niște reuniuni internaționale și după aceea în concediu vreo două săptămâni cu familia.

Mădălin Ionescu: Mulțumesc. Mulțumesc telespectatorilor care au transmis mesaje. Ne întâlnim mâine seară la 22.00. E ultima săptămână pentru „Miezul problemei”.